

suud lahti ei te, miina ollen oina kae järrel taeko-
finni pannud, kuuningas tunneb miino sõlmed. Sate
kuuninga jure, siis nimetage mõisto kombel, kui ellet-
site mulle hääd nõu annud ja mind kirjotamise jures
aitanud; se toob teile kasso ning au." Kohhela
südda läks rõõmsaks, teina üppas legeti ühhest koh-
hast teisi ja ütles: Reinowadder, armas kaim, nüüd
näen selgest, et teie mind armastate ja mulle au-
tahate sata. Kõik issandad sawad mind kiitma, et
oskasin tarfa mõtteid ja sõnu teile juhhatada. Teie
saatmine juhtub mulle õnneks. Kas jäätes ei tulle
miinoga seltsis? "Ei weel," kostis Reinowadder:
"meil on Argpüksiga weel mõnda räkimist, mis teina
süddõnaga miino kirjale liffaks kuuningale peab selle-
tama." — Sumalaga, kallid leslepõeg! ütles Kohhela
lahkudes. Eõuna aeal jõudis teina kuuninga kotta taggasi.

Kuuningas küsis, kui tedda paunaga näggi:
"Kohhela, kust teie tullete? kuhho Reinowadder isse
jõi, et pauna teie kätte andis?" Dinas kostis:
Teina pallus mind, armoline kuuningas, sallakirjad
teie kätte tua, mis meie ühheskoos wäljamõtlesime
ja illestirjutasime; miina olin teina tru nõuandja
ning abimees. Paunas leiata kirjad, mis Reino-
wadder kinnipannud ja pauna su kunstlike sõlme-
dega siddunud. Ja kuuningas käskis, et kobras, kes
mitto wõerast keelt mõistis ja kuuninga koas kirjutaja
ammetit piddas, pauna lahti teeks ja kirjad wälja-
wõttaks. Kobras peastis Hintsi abbiga pauna su
lahki, agga mõllemad kohkufid, kui tappetud jääse

werrine pä paunast wälja tulli. Kobras üdis:
Wägga imelikud kirjad need! kes neid kirjutawad,
ehk need oskawad ka luggeda." Siin on Argpüksi
pä, kudda iggamees wõib tunnistada. — Kuuningas
ja kuuningana ehmatasid wägga, ja kuuningas ütles
pääd wangotades: "Oh, illekohune Reinowadder!
saaksin sind kätte! kuddas mind petsid! oh et siio
waltet affosin uskuma." Ja kuuningas, kuuningana
ja kõik ellajad jäiwad kohkuma ning murretsema.
Agga Eõupard, üks kuuninga liggisullane, ütles:
"Eõeste! miina ei mõista miks teie ja kuuningana
selle ille ni wägga kurwastate. Jätke tühjad mur-
red mahha ja olge julged! Eks teie olle rigiwallitseja
issand, kelle sundi kõik lomad peawad kuulma?"
Kuuningas kostis: "Sellepärrast ei tohi teie imeks
panna, et miino südda kurb on. Miina eksisin ras-
kest, et illekohuse walle peale oina trui sõbradele
kahjo teggin. Messiköp ja Kriimsilm emandaga on
kolmekeste teotud sures wallus. Et ühhe walleliko
juttu peale illema rigi-issandaile teotust teggin, se
kautab miino miine kuuninglike au. Miina kuulsin
kuuningasa palwet, kes Reinowadderi waltet õlpsast
aktas uskuma; agga nüüd tulleb kahhetsemine ilja,
ei aita siin enam ükski nõu." Eõupard kostis:
"Kuuninga issand! wõtte miino sõbraliko palwet
kuulda; jätke leinamist mahha! tehtud illekohut
wõite jalle hääts tehha. Andke karrule ja hundi-
parile oina leppitusseks, kes isse kitis, kudda teina
Reinowadderile nõu annud ja abimehheks olnud;